

KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM VYSOKÉ NAD JIZEROU 1996

Program Krakonošova divadelního podzimu 1996, národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou (KDP) se zrodil, tak jako obyčejně, z výsledků práce souborů v obcích, jež mají charakter venkovských sídel. Premisa venkovského způsobu života zůstala rozhodujícím kritériem pro úvahy porot krajevých přehlídek při doporučování inscenací do přehlídky národní.

Krajevých přehlídek se v r. 1996 uskutečnilo celkem 6, a to, s pochopitelnou výjimkou Prahy, ve všech bývalých krajích až na jižní Čechy. Počítám-li dobře a nemýlím-li se pro nedostatečné informace, bylo v r. 1996 na krajevých přehlídkách venkovských souborů odehráno 45 inscenací. Kdybych počítal 6 městských souborů hrajících pro děti v Němčicích, bylo by jich dokonce 51. Z toho 31 jich mohlo oprávněně usilovat o postup do Vysokého. Ve skutečnosti se však výběr týkal pouze 26 souborů, neboť pouze 5 krajevých přehlídek si předsevzalo uplatnit doporučení k účasti souborů na KDP (Žlutice, Josefův Důl, Luže, Němčice nad Hanou a Štramberk). Programová rada obdržela 4 nominace a 7 doporučení, z nichž vybrala 7 **titulů k zařazení do programu vysoké přehlídky**. O nich se blíže dočtete v následujícím článku prof. Císaře.

Co se hrálo navíc

Základní programová skladba přehlídky byla doplněna o další představení. V předvečer zahájení KDP uvedl domácí divadelní spolek **Krakonoš** své nastudování hry Fr. Nepila **Oldřiška**. Tři představení pro děti sehrál **DS Tyl z Rakovníka**. Uvedl pohádku Blanky Jiruškové **Tři rubíny**. Programovou část uzavřel **Divadelní klub Jirásek** z České Lípy představením Gogolova Revizora. Ale ani to ještě není všechno. Své představení měl i tentokrát spolek přátel přehlídky Vobskočák. Uvedl humornou verzi známého televizního soutěžního pořadu, nazvanou **VOBSKOČ-BINGO**. Do programové skladby přehlídky je třeba počítat **besedu s otcem a synem Brouskovými**, moderovanou Vladimírem Dědkem, dále pak **komorní představení Jiřího Hlávky Cyrano A...** V neposlední řadě sem náleží i veřejné představení výsledků **práce semináře Kursu režisérů SČDO** v poslední den přehlídky, a sice **nastudování třech kramářských písní**.

Krakonošova vzdělávací instituce divadelní

Za přebohatou nabídkou představení a vystoupení nezůstala pozadu ani tzv. vzdělávací část přehlídky. Tradiční **Kurs praktické režie** zde měl již své sedmé soustředění. Po seminářích

věnovaných dramaturgii, základům divadelní režie, základům scénografie, týmové spolupráci dramaturga, režiséra a scénografa a po seminářích psychologie pro režiséry, přišlo na řadu téma **druhy, žánry a styly divadla**. Jakkoli se toto téma zdá být více teoretické, bylo zprostředkováno posluchačům výsostně prakticky. Samozřejmě, že nechyběl nutný teoretický úvod, jehož se ujal **Vladimír Zajíc**, dílem pak i **Milan Schejbal**, který byl tentokrát hlavním lektorem kursu. Naprostá většina vymezeného času byla však věnována praktickému názornému vytváření dramatických situací za pomoci tzv. figurantů – Jitky Andělové, Kateřiny Fixové, Petra Gelnara, Daniely Krhutové, Heleny a Jaroslava Vondruškových a Tomáše Vrchoty. V roli figurantů se ocitli i někteří posluchači Kursu, jednou i pan prof. Císař. **Kateřina Fixová**, vysloužilá si titul třídní učitelky, provázející posluchače od prvního soustředění, spolu s Milanem Schejbalem vybrali typické ukázky, na nichž bylo možné osvětlit, co si ten který žánr žádá či co mu je naopak cizí. Vše vznikalo takřikajíc na place před očima posluchačů. Všichni figuranti, jejichž role byla vskutku nezáviděníhodná, se zhostili svého úkolu velice dobře, a tak ve spolupráci s vedoucím lektorem, který ukázky prováděl a současně pedagogicky komentoval, se posluchači obeznámili s tím, co obnáší v jevištní praxi volba žánru a stylu a jejich praktická realizace. Vcelku bylo provedeno 11 ukázek: tragédie z rodu osudových byla demonstrována na Shakespearově Romeovi a Julii, tragédie s psychologickými motivacemi na Shakespearově Othelovi, současné drama na Sestupu Orfeově T. Williamse, realistická hra na Jiráskově Lucerně, tragikomedie na Uherském příběhu ze hry O. Daňka Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo, komedie charakterů na Molièrově Lakomci, komedie typů na Goldoniho Poprasku na laguně, konverzační komedie na Wildově hře Jak je důležité mítí Filipa, současná situační komedie na Fraynově hře Bez roucha, fraška na Šamberkově Blázinci v prvním poschodí a konečně commedia dell'arte na Vostrého komedii Tři v tom.

Konkrétnost, přehlednost a srozumitelnost byly hlavními devizami tohoto na přípravu a provedení náročného vzdělávacího projektu, jehož se zúčastnilo 23 posluchačů, 5 figurantů a 3 lektori za obligátního otrokářského skrytého působení Milana Strotzera (citace M. Schejbala – pozn. red.). Součástí programu Kursu byly též diskuse k jednotlivým inscenacím přehlídkového programu, z nichž vycházely i reflexe, tlumočené na rozborových seminářích.

Rozborové semináře k inscenacím vedli členové odborné poroty, jíž předsedal **prof. PhDr. Jan Císař, Csc.** a jejímiž členy byli **Vladimír Dědek, Mgr. Jiří Hraše, Milan Schejbal a Jaromír Vosecký**. Tato nedílná součást vzdělávacího programu vysocké přehlídky probíhala v příjemném dělném ovzduší, snad jen jednou kříslo ne úplně šťastně pro nalézání společného jazyka.

Nechyběl ani tentokrát **seminář Klubu režisérů SČDO**. Jeho 14 posluchačů se věnovalo pod lektorským vedením Jiřího Hraše prezentaci kramářských písní. Výstupem jejich snažení bylo nastudování třech písní: kramářské písně o ukrutné sebevražedné smrti milenců, umně obrazy Aleše Němečka doprovázené, historické písně o Oldřichu a Boženě a písní žhavě současné přímo do dřeně dnešního času tnoucí. Výše uvedené tři příležitosti k poznávání a obrozování divadelního ducha, probíhající po celou dobu konání KDP, byly doplněny ještě jednorázovými semináři. První byl **dramaturgický seminář Jarmily Černíkové-Drobné**. Spočíval v nabídce kvalitních titulů, a to takových, které zůstaly pozapomenuty či málo frekventovány na jevišti. Druhý byl **seminář Larisy Pavlovny Solncevy** z Moskvy, která přijela do Vysokého ze semináře o ruském divadle, konaném v Lysé n. L. Slovem a obrazem nechala nahlédnout zájemcům do současnosti i nedávné minulosti ruského divadla, na jeho inspirativní počiny a přední osobnosti.

Nezbytný stánek ARTAMA s odbornými a repertoárovými publikacemi jen dotvářel podobu KDP jako vzdělávací instituce.

Neopakovatelná atmosféra přátelského setkání

Jedním z výrazných, ne-li nejvýraznějším rysem přehlídky ve Vysokém vždy byla a stále je atmosféra přátelského setkání, prostupující celkovým klimatem KDP, stejně jako všemi jednotlivými akcemi společenského charakteru. V tom je vysoké setkání jedinečné a neopakovatelné. Jak také jinak, Krakonoš je pouze jeden. Letos přišel inovovaně na první vítání souboru přímo z hor a převzal od radních města symbolický klíč, aby jej mohl v závěru přehlídky na divadelním bále Sejkoráku zase odevzdat a vyjít napříč sálem zpátky do hor, vítání souborů, loučení s nimi, netradiční propagace představení ve výlohách obchodního střediska na vysockém náměstí (např. 2 mikrofony a u nich dva různě obroušené carburundum brousky), devět čísel Větrníku, zpravodaje přehlídky, který je čtivým průvodcem devítidenním divadelním svátkem (letos jeho stránky plnily Alena Exnarová a Mirka Císařová), prostírání s recepty na krkonošská jídla a další drobnůstky pro potěchu k dostání za lidové ceny hned za dveřmi do divadelní budovy, sportovně laděná a do poslední chvíle utajovaná akce Hejšamošuhej, valná hromada Vobskočáku, společenské večírky, škrábání brambor, aby se mohli všichni olizovat na sejkorách při závěrečném bálu, přátelská posezení a setkání v malém sále či na půdičce divadla Krakonoš, etc, etc. Ano, to vše jsou jednotlivosti, z nichž se skládá celek Krakonošova divadelního podzimu. A vězte, že celek je to natolik pozoruhodný, že se za ním vydáte každý rok znovu, okusíte-li alespoň na několik dnů jak chutná. Ostatně 27. ročník přehlídky v roce 1996 dal prokazatelně najevo, že příznivců a

návštěvníků razantně přibylo, a to takovou měrou, že už dnes má Krakonoš hlavu v pejru,
kam je všechny za rok poskládá.

Milan Strotzer

Publikováno: Časopis Amatérská scéna 6/1996, str. 3